„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli: Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 52. Środa 4. Marca 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Zaleszczyki, 3. marca. Wczoraj o godzinie 7. wieczorem puściły lody na Dniestrze koło Zaleszczyk, przy stanie wody 9 stóp i 2 cale. Komunikacya przez Dniestr już otwarta.

Wiedeń, 4. marca. „Gazeta wiedeńska ogłasza ustąpienie Arcyksiącia Leopolda z posady inspektora marynarki i floty i mianowanie wice-admirała Tegethoffa komendantem marynarki.

Peszt, 4. marca. „Pester Correspondenz“ zaprzecza kategorycznie pogłoskom o ustąpieniu ministra finansów Lonyay'a.

Zagrzeb, 4. marca. Przy wczorajszych wyborach do rady miejskiej w pierwszym ciele wyborczem pierwszego okręgu stolicy otrzymali większość kandydaci stronnictwa unionistów.

Berlin, 3. marca. Królewskie rozporządzenie nakazuje konfiskatę majątku Króla hanowerskiego.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 3. marca. Delegacya przedlitawska przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu budżet marynarki stosownie do wniosku wydziału, a mianowicie $7\frac{1}{2}$ milionów na wydatki zwyczajne, zaś 723.000 na wydatki nadzwyczajne, tudzież zaprojektowane przez wydział rezolucye. Minister wojny przytem oświadczył, że N. Pan rozwiązał inspekcye marynarki i floty.

Frankfurt, 2. marca wieczór. Książę Napoleon przybył tu w południe. W dworcu kolei żelaznej przyjmował go konsul francuski. Czas odjazdu jego nie jest jeszcze wiadomy.

Paryż, 2. marca. Z powodu śmierci króla Ludwika I. Bawarskiego dwór przywdział żałobę na 21 dni.

Haga, 2. marca. Thorbeke interpeluje ministeryum z powodu przeciwkonstytucyjnego mięszania osoby króla w spory między władzami państwa.

Washington, 2. marca. Izba reprezentantów kongresu uchwaliła artykuły, które obwiniają prezydenta Johnsona o naruszenie ustawy Tenue-office-act, tudzież ustawy o armii.

Część urzędowa.

Jego Exc. pan minister sprawiedliwości mianował adjunktów sądowych Władysława Szymonowicza i Edwarda Schäffera zastępcami prokuratorów państwa pierwszego dla Tarnopola, drugiego dla Stanisławowa.

Część nieurzędowa.

Wobawie, „żeby z czasem wyniknąć mogło mylne tłómaczenie „Aktu nadawczego“ „Czas“ w Nr. 51 z 1. b. m. podnosi ogłoszenie krajowej Rady szkolnej, dotacyi szkoły w Szówsku dotyczące, usiłując wykazać sprzeczność w niem zawartą.

Przedewszystkiem zauważać musimy, iż rzeczone ogłoszenie nie stanowi „Aktu nadawczego“ lecz jest tylko zawiadomieniem publiczności o powstaniu nowej szkoły.

Sam Akt nadawczy bowiem, zawierający prawne zobowiązania gminy, jest daleko rozciąglejszy — zawiera w sobie dokładne określenie obowiązków gminy dla szkoły i on to w razie sporu a nie ogłoszenie w Gazecie, będzie podstawą do ocenienia powstałych stosunków. — Mylne tłómaczenie jeżeliby nastąpiło — mogłoby przeto tylko pochodzić z Aktu samego a nie z ogłoszenia.

Lecz i tak jak rzeczone ogłoszenie jest stylizowanem nie zdaje się nam, by mogło przy większej uwadze wprowadzić w błąd czytającego.

W pierwszej bowiem części ogłoszenia w punktach 1—6 są poszczególnione zobowiązania gminy — w drugiej zaś części jest mowa, iż książe Czartoryski przyczynił się do powyższej dotacyi (następuje wyliczenie ofiar) co niewątpliwie znaczy, iż wyliczone w pierwszej części obowiązki, ciężą właściwie na gminie, a właściciel Szówska przychodzi tylko gminie w pomoc zaciągając z swej strony względem niej niektóre obowiązki.

Gmina więc, a nie książę Czartoryski odpowiada za urzeczywistnienie wyliczonych obowiązków.

Dla wyjaśnienia dodajemy, iż tylko gminy za dotacyą szkoły odpowiadają, gdyż na nich to z ustawy ciężý obowiązek zakładania i utrzymywania szkół ludowych (§ 27 ust. gm.).

Osoby trzecie, jeżeli się do uposażenia szkoły przyczyniają, wchodzą w prywatny stosunek nie do szkoły lecz do gminy, i ta ostatnia może na nich prywatnym układem w części lub w całości te prawa przelać, jakie z ustawy jej wyłącznie przysługują. — Jeżeli w dotyczącem ogłoszeniu podniesioną została okoliczność, iż książę Czartoryski przyczynił się do dotacyi szkoły w Szówsku tak znacznemi datkami, to uczyniono to z jednej strony, by uznać chwalebny czyn osoby do tego nie obowiązanej, z drugiej by innych w kraju do podobnego postępowania zachęcić.

Musi być bowiem do życzenia, by w obecnym stanie społecznym, gdy wszelkie cele tegoż społeczeństwa tylko najmocniejszym spółdziałaniem wszystkich warstw społecznych urzeczywistnione być mogą, wszyscy, którzy się poczuwają do obowiązku dźwignienia oświaty krajowej, łączyli swe usiłowania gwoli osiągnienia tego celu będącego warunkiem podniesienia się moralnego i materyalnego kraju t. j. racyonalnej oświaty ludowej.

Wytknąć zasady wychowania, oswobodzić szkołę od szkodliwych wpływów, jest zadaniem władz i reprezentacyi autonomiczych kraju, lecz otworzyć, wyposażyć należycie szkoły, a tem samem zapewnić byt tych pierwszych ognisk oświaty, może tylko społeczeństwo samo t. j. gminy i wszyscy którym interesa oświaty krajowej nie są obojętne.

Z najwyższego rozporządzenia przywdział dwór cesarski dnia 2. b. m. żałobę po ś. p. Ludwiku I. Królu bawarskim. Żałoba dworska trwać będzie dni dwadzieścia z następującemi odmianami: przez pierwsze 12 dni t. j. od 2. do 13. b. m. gruba a ostatnie 8 dni od 14. do 21. marca lekka żałoba.

Przedwczoraj odbyło się 75. posiedzenie izby deputowanych rady państwa pod prezydencyą Dr. Kaiserfelda. Na ławie ministeryalnej zasiadali: Ich Excel. pp. ministrowie Auersperg, Giskra, Herbst, Berger, Potocki, Brestel, Plener.

Deputowanemu Lasserowi udzielono urlop dwutygodniowy dla objęcia posady namiestnika Tyrolu.

Deput. Rosen wniósł interpelacyę do ministra obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego w sprawie noszenia broni przez wojskowych poza służbą.

Izba przechodzi do obrady nad projektami ustaw niedawno przez rząd przedłożonemi, i na wniosek dep. Gross (z Wels) przekazuje te projekta komisyi konstytucyjnej.

Drugim przedmiotem porządku dziennego jest ustawa o postępowaniu karnem względem urzędników sądowych, którą podobnież po krótkiem umotywowaniu przez J. E. ministra sprawiedliwości Herbsta przekazano na wniosek dep. Grossa komisyi konstytucyjnej.

Następnie ustawę względem uregulowania postępowania przy składaniu przysięgi przed sądem, która, jak to oświadczył w umotywowaniu J. E. minister sprawiedliwości Herbst, ułożoną została na podstawie opinii, zasięgniętych od namiestnictw Galicyi, Czech, Morawii itd., przekazano na wniosek dep. Grossa komisyi dla ustawy o upadłościach.

Dalszym przedmiotem porządku dziennego było sprawozdanie komisyi ekonomicznej o petycyi miasta Kempten w Bawaryi względem przedłużenia kolei żelaznej przez górę Brenner dla połączenia jej z koleją bawarską. Tunner zdawał sprawę. Petenci proszą, żeby wysoka izba raczyła uwzględnić przyłączony memoryał o kolei przez górę Brenner, i żeby raczyła polecić go rządowi do ocenienia. Komisya proponowała przesłanie tej petycyi do ocenienia ministerstwu handlu.

Minister Plener dawał objaśnienia o rozmaitych projektach co do kolei żelaznych w celu połączenia tyrolskich i bawarskich kolei. Rząd uznaje ważność proponowanej linii, ale nie może się zdecydować, gdyż o przysposobieniu kapitału wkładowego nie zrobiono żadnej propozycyi. Wniosek komisyi został przyjętym.

Daubek zdawał następnie sprawę o petycyi 46 gmin wyższej Austryi względem reformy klasycznego podatku domowego. Sprawozdawca zapytał najprzód rząd, czyli chce przedsięwziąć reformę klasycznego podatku domowego. Rząd odpowiada, że w tej sesyi nie może się przedsiębrać takiej reformy. Daubek objaśnia dokładnie istotę podatku i zażalenia petentów. Komisya proponuje, ażeby tę petycyę przedłożyć ministerstwu finansów do ocenienia.

Przemawiali w tej kwestyi jeszcze Kremer i Leeder, w końcu przyjęto wniosek komisyi.

Nakoniec zdawał Dr. Mandelblüh sprawę o petycyi gmin galicyjskich względem pożyczki głodowej. Komisya wniosła, żeby rząd upoważnić do dania Galicyi 200.000 złr. kredytu dla zapobieżenia niedostatkowi, i żeby o sposoby wypłaty ułożyć się z Wydziałem krajowym, odniosłszy się w swoim czasie o upoważnienie do rady państwa.

Zyblikiewicz proponuje, żeby nie oznaczać stałą cyfrę pożyczki.

Minister Dr. Giskra oświadcza, że rząd przyjmuje z prawdziwą radością tę gotowość izby, lecz zwraca na to uwagę, że przy wydatkach pieniężnych potrzebne jest i wotum izby panów, a w końcu i najwyższa sankcya cesarska. Musi więc być przedłożony osobny projekt do konstytucyjnego traktowania.

Namiestnik Galicyi doniósł już, że Wydział krajowy zgodził się już w zasadzie ze sposobem w jaki ma być zaciągniętą pożyczka. Odnośny projekt do ustawy jest już wygotowany i trzeba tylko pierwej otrzymać od Jego c. k. Mości pozwolenie do przedłożenia tej ustawy. Upraszał więc minister izbę, aby nie przystępywała teraz do żadnej uchwały i oczekiwała przedłożenia odnośnej ustawy, co zapewnie na przyszłem posiedzeniu nastąpi.

Przy głosowaniu cofnął Dr. Zyblikiewicz swój wniosek i propozycya komisyi została odrzuconą i uchwalono tylko, wezwać rząd, żeby odnośny projekt do ustawy jak najspiesznici przedłożył.

Potem nastąpiła dyskusya nad projektem do ustawy względem amortyzacyi skryptów wystawionych przez osoby prywatne.

Do „Schles. Ztg.“ piszą z Berlina: Układy handlowo-polityczne z Austryą zbliżają się do końca. Nie zostaną jednak podpisane w tym tygodniu, idzie bowiem jeszcze o załatwienie kilku punktów. Sądzą nawet, że traktat nim zostanie podpisany, będzie przedłożony związkowej radzie celnej, gdzie zapewne odbędzie się nad nim krótka obrada. Lecz są to tylko domysły. Prusy miały pełnomocnictwo, a dzienniki ministeryalne mówiły dawniej o udziale pełnomocników południowo-niemieckich w obradach. Przypuszczano więc, że traktat będzie przedłożony związkowej radzie celnej tak jak parlamentowi po podpisaniu, ale przed ratyfikacyą. Jest to zresztą możebnem, ponieważ rada celna związkowa zbierze się już dnia 2. marca.

Mianowanie jenerała pruskiego ministrem wojny w księstwie Badeńskiem sprawiło wszędzie niezwykłe zadziwienie. Z tego powodu „Nordd. Allg. Ztg.“ podaje obszerny artykuł półurzędowy, w którym dowodzi, że sprawa ta nie ma w sobie nic zadziwia-

jącego. „Wiadomo, pisze ten dziennik, że zaczęto organizować armię badeńską na sposób pruski. Oficer badeński, jakkolwiek w każdym innym względzie wyrównywałby jenerałowi Beyerowi, nie mógłby posiadać tego samego doświadczenia co on, który od lat 12 zajmował wysokie stanowisko w pruskiem ministerstwie wojny, i na tem stanowisku dał dowody rzadkiego uzdolnienia. Przeciwnikami jego na nowej posadzie mogą być tylko ci, którzy nie radzi widzą wzmacniania się sił zbrojnych Niemiec. Woleliby oni widzieć na czele ministerstwa wojny w Księstwie Badeńskiem osobę mniej uzdolnioną lub niesprzyjającą interesom Niemiec.

Ustąpienie lorda Derby ubezwładniło zupełnie surową krytykę, jaką go organa opozycyi angielskiej przez całe dziesięć lat prześladowały. Dzienniki stronnictwa przeciwnego w zawody poświęcają schodzącemu z pola mężowi stanu, jakby chodziło o oddanie czci umarłemu, słowa współczucia i uznania. Wspominają w tej chwili tylko o tem, co dobrego zamyślał i uczynił, milczeniem zaś pomijają albo tylko z lekka poruszają błędy jego. Disraeli także słusznie może się cieszyć z przyjęcia, jakiego doznaje jego powołanie do prezydencyi w dziennikach wszelkich odcieni. Rozumie się samo przez się, że dzienniki konserwatywne jak „Herald“, „Standard“ i „Globe“ uważają powołanie jego za wypadek najszczęśliwszy, jaki po ustąpieniu lorda Derby mógł się wydarzyć ich stronnictwu i krajowi. Ale i cała prasa opozycyjna poczytuje za słuszne, konieczne i dobre, że ster spraw obejmuje mąż, któremu stronnictwo konserwatywne zawdzięcza dzisiejsze swe stanowisko. Torysi upatrują w tem chlubę, że uznają wodzem męża, który swoim talentem wzniósł się do najwyższej godności w państwie; zaś liberaliści okazują także niekłamaną radość z tego powodu, że Torysi właśnie, mimo swych starych rodowodów i dumnych tradycyi szlacheckich, muszą się poddać człowiekowi, który mało z nimi wspólniczy i z dumą pewną przyznaje się do gminnego cechu literatów.

Utworzenie nowego gabinetu łatwiej pójdzie Disraelemu niż niegdyś lordowi Derby — a nawet mniej przy tem będzie miał trudności, niż lord Russell przy tej samej okoliczności. W istocie tu bowiem chodzi jedynie o pojedyncze zmiany osób, wyjąwszy gdyby Disraeli miał zamiar obok ciężaru prezydencyi ministerstwa zarazem objąć i kanclerstwo państwa. Wprawdzie dawnemi czasy podołali temu Pitt, Perceval, Canning a nakoniec (1834) Sir Robert Peel, jednakowoż ostatniemi laty nagromadziło się zbyt wiele pracy, a że oprócz tego w tym roku nie może być i mowy o świetnym budżecie, ogólnie zatem sądzą, że Disraeli złoży kanclerstwo. (Telegram doniósł o zaszłych w gabinecie zmianach i uzupełnieniach).

„Daily News“ przepowiada z całą pewnością, że budżet wojenny rządu angielskiego na rok 1868/69 posłuży Europie za wzór godny naśladowania. W budżecie okaże się znaczna redukcya etatu marynarki, jakkolwiek powiększoną znacznie zostanie flota pancerna.

Ministeryum angielskie dla Indyi otrzymało niedawno z Abissynii depeszę od sir R. Napiera z dnia 6. lutego, która spóźniła się skutkiem przerwy na linii telegraficznej. Depesza ta opiewa: Major Grant, którego wysłałem do księcia Kassai, był przez niego dobrze przyjęty. List mój z podarunkiem odebrany został na audyencyi publicznej w obecności 2000 ludzi. Rozmowa prywatna nie mogła się odbyć z powodu niezbędnych ceremonii. Orszak księcia zdaje się być nam przychylnym, a kobiety z Adwa witały wjeżdżających do miasta posłów serdecznemi okrzykami. Nie trzeba się obawiać zawikłań.

Podróż księcia Napoleona do Niemiec zajmuje ciągle w wysokim stopniu dziennikarstwo francuskie. Dzienniki półurzędowe zgodnie z „Opinion nationale“ i „Liberte“ czerpiącemi swoje natchnienia z Palais Royal donoszą, że książę Napoleon opuścił Paryż, by zwiedzić północne Niemcy; Książę podróżuje w najściślejszem incognito, nieobecność jego potrwa kilka tygodni. „Liberte“ wspomina o pogłosce, że książę Napoleon otrzymał misyę polityczną do Berlina. „Journal de Paris“ sądzi, że misya ta jest stanowczo pokojową i wzmocni zapewne jeszcze bardziej węzły przyjaźni łączące oba rządy. „Patrie“ zaś utrzymuje z pewnością, że podróż księcia Napoleona w żadnym nie zostaje związku z jakąkolwiek misyą polityczną. Książę zabawi kilka dni w Sztutgardzie dla związków familijnych z tamtejszym dworem. Także „Opinion nationale“ konstatuje ściśle prywatny charakter podróży Księcia.

„France“ rozpatrując się w obecnem położeniu europejskiem sądzi, że już nie ma obawy zakłócenia pokoju. W artykule o sytuacyi zagranicznej wyjaśnia ten dziennik, że zapowiadane tak często przymierze między Rosyą a Prusami nie jest dotychczas faktem dokonanym. Co do Prus, wybory do parlamentu cłowego okazały, że opinia publiczna w samych Niemczech przeciwna jest dalszym powiększeniom terytoryalnym czyli tak zwanym anexyom. Włochy uznają, że Francya lubo przeciwna pewnym roszczeniom, jednak jest jedyną Włoch podporą; jakoż stosunki między obydwoma państwami od bitwy pod Mentaną raczej się polepszyły aniżeli zostały osłabione. Nadto wszystkie mocarstwa w tem są zgodne, iż należy przytłumić zarody zagrażającego starcia.

„Constitutionnel“ pisząc o wypadkach nad dolnym Dunajem nie może pojąć, że dzienniki urzędowe i półurzędowe rumuńskie, serbskie i rosyjskie zaprzeczają doniesieniom o ruchach, które tam mają miejsce, podczas gdy dziennik serbski „Zastava“ sam przyznaje, że w Bułgaryi istnieje komitet rewolucyjny, który gromadzi pieniądze, broń a nawet działa, organizuje ochotników w małe oddziały i zapewnia, że już 2000 bohaterów bułgarskich stoją w pogotowiu do przekroczenia Dunaju.

„Gazz. di Venezia“ mówi w dłuższym artykule o dążnościach panslawistycznych w związku z kwestyą wschodnią. Wzmiankując, że Serbia z wielu względów uważana jest jako Piemont słowiański i jako punkt, koło którego skupić się ma w przyszłości Słowiańszczyzna, ostrzega Serbów, aby zaniechali takich urojonych idei, które łatwo mogłyby zapalić olbrzymią walkę, najzgubniejszą dla prawdziwej cywilizacyi.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się jutro o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Sprawa wykupna gruntów miejskich pod kolej brodzką. Sprawozd. radny p. Dr. Rayski. 2) Wnioski sekcyi V. odnoszące się do regulacyi registratury magistr. Sprawozd. radny p. Dr. Juliusz Kolischer. 3) Prośba dzierzawcy miejskiej destylarni o zniżenie czynszu. Sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 4) Prośba byłego zarządcy zakładu sierót o dodatek do emerytury. 5) Zwrot kaucyi byłemu przedsiębiorcy dostawy rur żelaznych. Sprawozd. radny p. Dr. Gnoiński. 6) Prośby o zaopatrzenie. Sprawozd. radny p. Wild. 7) Wnioski sekcyi II. i IV. względem wynagrodzenia właściciela realności pod Nr. 359$^{4}/_{4}$ z powodu wysiedlenia z niej aresztów miejskich. Sprawozd. radny p. Dąbrowski. 8) Akt licytacyi względem pomostowania Pełtwi. Sprawozd. radny p. Engel. 9) Odprawa dla wdowy po woźnym mag. p. Reginy Nawratiłowej. Sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 10) Lokacya uzyskanego z koncertu Towarzystwa muzycznego dochodu. Sprawozd. radny p. Żółkiewski. 11) Wnioski sekcyi V. względem podwyższenia płacy dla nauczycielki przy szkole pp. Benedyktynek. Sprawozd. radny ks. Formanios. 12) Wnioski sekcyi II. z powodu dostrzeżonych uchybień w poborze placowego na targu. Sprawozdawca radny p. Dr. Gnoiński. 13) Obsadzenie posady syndyka miejskiego. Sprawozd. radny ks. Formanios.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 29. z. m. wieczorem wybuchł pożar w domu pod L. 139$^{3}/_{4}$ skutkiem nieostrożności murarzy, którzy chcieli wysuszyć świeżo postawioną tam ścianę drewnianą obrzuconą wapnem, lecz został niebawem ugaszony. W kilka godzin potem wybuchł ogień w kominie domu pod L. 574$^{3}/_{4}$, lecz również został ugaszony nie zrządziwszy żadnej szkody. Dnia 2. b. m. wszczął się ogień w szpitalu powszechnym w kominie, który straż ogniowa spiesznie przywołana ugasiła natychmiast.

(Pożary.) Dnia 12go z. m. spaliło się w Harbuzowie, w pow. złoczowskim, 5 domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi; szkoda wynosi 1630 złr. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Skorodnem, w pow. Lisko, w nocy z 15. na 16. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża; szkoda wynosi 400 złr. Ogień miał być podłożony i domniemanego sprawcę ujęto.

(Proces polityczny w Peszcie.) We czwartek toczył się w Peszcie przed sądem przysięgłych proces polityczny, którego następstwa dziś jeszcze przewidzieć się nie dadzą. Władysław Boszörmenyi, węgierski poseł sejmowy, członek najskrajniejszej lewicy i redaktor dziennika „Magyar Ujsag“ został wezwany przed kratki sądowe z powodu umieszczenia listu Koszuta w wspomnianym dzienniku z dnia 28. sierpnia 1867. Oskarżony nie był obecny rozprawie, żądał on z powodu słabości odroczenia sądu do 20. marca; lecz wysłana w tym celu sądowo-lekarska komisya, uznała, że obecny stan zdrowia Boszörmenyego wcale nie jest taki, by mu przeszkadzać mógł w uczestniczeniu przy rozprawie, i dlatego przeprowadzono rozprawę w nieobecności oskarżonego. Po dokonanym wyborze przysięgłych sędziów odczytano akt oskarżenia publicznego oskarżyciela, którego osnowę stanowi przeważnie rozbiór listu Koszuta. Potem przedłożono przysięgłym następujące trzy pytania: 1. czy nie nachodzą w znanym ustępie o niemożliwości pogodzenia dynastyi z niezależnością i samoistnością Węgier, obrazy osoby Jego c. k. Mości. 2. czy są przekonani, że w tym ustępie jak i w innych z nim połączonych wyrażeniach inkryminowanego pisma nie jest zawartą agitacya zmierzająca do rozkładu istniejącego związku państwa, nakoniec 3. czy uznają, że Böszörmenyi z własnej woli umieścił inkryminowane pismo w dzienniku przez niego redagowanym. Przysięgli odpowiedzieli po krótkiej naradzie, na wszystkie trzy pytania 11 głosami przeciw 1: „tak“. Jakkolwiek jednak oskarzyciel publiczny uważając wielkie rozpowszechnienie tego pisma za okoliczność obciążającą, wnosił na każdą zbrodnię wskazaną w powyższych pytaniach osobną karę — mimo to kolegium sądowe uznało, że pismo to rozszerzono nie w interesie redaktora, lecz nakładcy, zważając na wniesioną okoliczność obciążającą skazano Böszörmenyego na 1 rok więzienia i 2000 złr. kary pieniężnej.

(Złota róża Ojca św.) Przesłanie złotej róży dla Królowej Hiszpanii spowodowało niektóre dzienniki do zauważania, że od roku 1849, w którym to roku Ojciec św. posłał różę złotą Królowej neapolitańskiej, żadna inna monarchia nie doznała takiego wyszczególnienia. „G. di Roma“ prostuje tę uwagę, i przypomina, że Ojciec św. posłał taką różę przez kardynała Patrizi Cesarzowej Eugenii przy chrzcie cesarzewicza w r. 1856.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 2. marca. (Sprawozdanie tygodniowe.) W tygodniu ubiegłym mieliśmy na przemian śnieg, deszcz i odwilż. Ciepło dochodziło w cieniu do + 7° R.

W handlu towarowym odwilż utrudniała dowóz i przewóz ponieważ z powodu złych dróg woźnice trudniący się transportowaniem towarów podnieśli nadzwyczajnie swoje żądania. Dowóz nafty z Drohobyczy był bardzo szczupły, ceny niezmieniły się a koszta transportu z Drohobyczy do Przemyśla wynosiły 70 do 80 c. od cetnara, podczas gdy w przeciwnym kierunku do Drohobyczy płaci się za transport innych artykułów 50 do 55 c. od cetnara. Dla wywozu z Galicyi szczególnie ważnem jest zniesienie zaostrzonych z powodu zarazy przepisów w pogranicznych prowincyach Prus. Wełna, włosień, pierze, szczeć i wszystkie inne artykuły których dowóz był wzbroniony, mogą już być transportowane do Prus chociażby nawet nie były zaopatrzone w świadectwa zdrowia. Z Brodów i ze Lwowa wywieziono już do Prus kilka większych partyi wełny, które jednak były sprzedane jeszcze przed zamknięciem granicy. Kolej lwowsko-czerniowiecka mając zapowiedziane większe przesyłki wełny i włosienia których znaczne partye były dotychczas wstrzymane, przyczyni się wiele do ożywienia ruchu. Winniśmy także dodać, że podobnież dozwolonym został wywóz włosienia, szczeci i innych produktów zwierzęcych do Szląska. Bydło rzeźne i opasowe, tudzież trzoda chlewna mogą być posyłane do Prus tylko z zachowaniem przepisanych ostrożności. Kolej lwowsko-czerniowiecka, tudzież austryacka kolej państwa z którą nasze koleje galicyjskie zostają w związku, zniżyły od d. 1. marca dotychczasowy dodatek na ażyo z 17$^{1}/_{2}$ na 15 prc. Wywóz jaj z Galicyi, który w zeszłym roku przybrał był bardzo znaczne rozmiary, obecnie wcale nie ma miejsca, ponieważ ceny tego artykułu i u nas niezmiernie są wysokie. Podobnież słaby jest odbyt na masło, i zlecenia z zagranicy nie przychodzą do skutku dla braku lepszych gatunków tego artykułu; dla tego to bezskutecznym był popyt na masło z Wrocławia, Hamburga i Berlina. Koleją lwowsko-czerniowiecką nadeszło kilka partyi drzewa budulcowego i do wyrobów i posłane zostały do Medyki, zkąd będą spławione do Gdańska.

Handel zbożowy nie bardzo był ożywiony. Z Królestwa Polskiego nadeszło kilka partyi żyta i owsa, lecz nie w najlepszym gatunku, a ta okoliczność wielce utrudnia sprzedaż. Z Jarosławia mają być spławione ogromne transporta zboża, mianowicie żyta Sanem do Gdańska; jak zapewniają, transporta te mają wynosić około 60.000 korcy. Dowóz wodą, tudzież możebny z powodu teraźniejszego stanu powietrza dowóz morzem spowodował powszechny spadek cen i osłabił ożywiony w ostatnich czasach odbyt. Transporta teraz wysełane policzyć należy na karb dawniejszych umów. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ 13 złr. 50 c., żyto 158 ℔ 8 złr. 60 c., jęczmień 142 ℔ 6 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 13 złr. 65 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 50 c., żyto 158 ℔ 9 złr. 60 c., owies 100 ℔ 4 złr. 25 c. Dowóz jest znaczniejszy a popyt słaby, w skutek czego ceny spadają i odbyt jest ograniczony. Tarnów: pszenica 170 ℔ 13 złr. 65 c., jęczmień 138 ℔ 6 złr

33 c., żyto 160 ℔ 9 złr. 95 c., owies 100 ℔ 4 złr. 42 c. Dowóz słaby i popyt nieożywiony, skutkiem czego handel porusza się w ciasnych granicach. Dębica: pszenica 168 ℔ 12 złr. 92 c., jęczmień 136 ℔ 6 złr. 20 c., żyto 158 ℔ 9 złr. 36 c., owies 97 ℔ 4 złr. 5 c., pszenica i żyto trzymają się w cenie, popyt na owies znaczniejszy, ceny jęczmienia nie spadają. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 13 złr. 42 c., jęczmień 142 ℔ 6 złr. 95 c., żyto 158 ℔ 9 złr. 5 c., owies 100 ℔ 4 złr., odbyt tylko na pszenicę i żyto, zresztą handel nieożywiony. Jarosław: pszenica 170 ℔ 13 złr. 80 c., jęczmień 136 ℔ 5 złr. 85 c., żyto 159 ℔ 8 złr. 75 c., owies 98 ℔ 3 złr. 80 c., handel wcale nieożywiony.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym koleją lwowsko-czerniowiecką 400 sztuk i posłane zostały do Krakowa zkąd będą powiezione do Lipnika i Florisdorfu. Z tutejszej targowicy oddano na kolej tylko 100 szt. wołów.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

	zł.	c.
Stan wkładek był z dniem 31go stycznia 1868	3,978.773	41
Od 1. do 29. lutego 1868		
włożyło 1197 stron 102.490 złr. 28 c.		
zwrócono 839 stronom 108.559 „ 1 „		
ubyło więc	6.068	73
Zatem dnia 29. lutego 1868 był ogół wkładek	3.972.704	68

Ostatnia poczta.

Berlin, 2. marca. Na pierwszem posiedzeniu związkowej Rady celnej hrabia Bismark powitawszy zgromadzenie zapowiedział następujące przedmioty do obrady: Rozszerzenie związku celnego na Meklenburg, Lauenburg i Lubekę i odgraniczenia celne w obec Hamburga, ustalenie i rozszerzenie stosunków traktatowych z Austryą, zmiana ustawy celnej i taryfy; jednostajne opodatkowanie tytoniu krajowego, zawarcie traktatu z Hiszpanią, Portugalią i Państwem kościelnem a nakoniec środki administracyjne.

Paryż, 2. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego Havin oświadczył, że nie chce odczytywać wyroku sądu honorowego, lecz winien skonstatować, że sąd ten uznał twierdzenia Kerveguena jako fałszywe i oszczercze.

Simon postawił pytanie co do porządku dziennego z powodu zamknięcia ostatniego posiedzenia.

Wiceprezydent Jerome David odpowiedział, że nie mógł postąpić inaczej.

Przedłożono sprawozdanie o projekcie ustawy względem kontyngensu sto tysięcy ludzi, tudzież trzecie sprawozdanie uzupełniające o ustawie prasowej, poczem izba odroczyła się.

„France", „Etendard" i „Patrie" zaprzeczają pogłosce o wysłaniu noty francuskiej do Rosyi i Prus, jakoteż pogłosce o liście księcia Karola rumuńskiego do cesarza Napoleona.

Florencya, 1. marca. Wielu deputowanych lewicy odbyło wczoraj zgromadzenie dla porozumienia się co do obrad nad ustawami finansowemi. Deputowani lewego środka odbyli w tym samym celu zgromadzenie.

Bruxela, 1. marca. Trybunał w Verviers uznał się niekompetentnym w sprawie zamachu bar. Meyendorffa na życie bar. Budberga, i nakazał wypuścić Meyendorffa na wolność.

Madryt, 29go lutego. Minister skarbu oznajmił w komisyi budżetowej, iż wniesie niebawem projekt ustawy względem udzielania zapomogi kolejom żelaznym. Zapewniają, że Barzanallana udzieli senatowi wyjaśnień z powodu swojego wystąpienia z ministeryum skarbu. Deputowani Perez i Morina wnieśli interpelacyę o znaczenie teraźniejszej polityki ministerstwa.

Sztokholm, 29go lutego. Izba deputowanych oświadczyła się dzisiaj 100 głosami przeciw 69 za utrzymaniem kary śmierci.

Konstantynopol, 1. marca. Dotychczasowy minister wojny Ruźdi Basza został zrzucony, a miejsce jego zajął Namik Basza, gubernator Bagdadu. Aż do jego przybycia sprawować będzie urząd ten tymczasowo Omer Basza.

Według telegramu nadeszłego dziś z Czerniowiec do dyrekcyi ruchu kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, mieszany pociąg, który dziś rano wyruszył z Czerniowiec, w przeprawie przez most na Prucie został uszkodzony. Załamała się bowiem część mostu od strony Łużan, w skutek czego obydwie machiny pociągowe wraz z dziewięcioma wozami naładowanemi wołmi runęły w rzekę. Filar mostowy został nieuszkodzony. Dalej donosi depesza, że z ludzi nikt przy tym wypadku nie zginął i ładunek z żywem bydłem został ocalony. Wozy osobowe zatrzymały się na nieuszkodzonej części mostu, przeto nikt z osób podróżnych nie poniósł szwanku. Przyczyna tego nieszczęsnego wypadku dotychczas jeszcze nie jest wiadoma.

C. k. uprzyw. Towarzystwo kolei żelaznej Lwowsko-Czerniowieckiej.

Obwieszczenie.

W skutek uszkodzenia mostu przez rzekę Prut pod Czerniowcami ruch frachtu i posyłek pospiesznych odbywać się będzie aż do dalszego uwiadomienia tylko między stacyami Lwów a Łużany i odwrotnie.

Przewóz pasażerów uskutecznia się aż do ostatniej przed Czerniowcami położonej strażnicy Nr. 211 (na rozstajnej drodze między Czerniowcami a Sadagórą), zkąd pasażerowie przejadą do miasta przygotowanemi w tym celu podwodami.

Lwów, 4. marca 1868.

Dyrekcya ruchu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. marca.

Hotel George: PP. Br. Gostkowski Ant., z Czyżowic. — Bal Jan, z Tuligłów.

Hotel europejski: Br. Gemmingen-Furfeld Eb., z Wirtembergu. — Jordan Kaz., z Kunkowic. — Truskolawski L., z Sanoka. — Zbyszewski L., z Grabowic.

Hotel Langa: Bandella T., jen. wik., z Czerniowiec.

Hotel angielski: Reindl Ant., c. k. major, z Wolic. — Frank Ferd., z Nabaczowa. — Br. Rothwiller Er., z Paryża. — Dąbski Józef, z Rodna.

Pod Nr. 18[illegible]: Radliński K., z Mołotkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. marca

PP.: Waraszka Fr., c. k. kapitan, do Przemyśla. — Maas Jan, c. k. porucz., do Jarosławia. — Pleger Kon., c. k. podporucz., do Żółkwi. — Bocheński R., do Tarnawki — Grabowski F., do Jordanesti. — Hoppen M., do Kozłowa. — Posturski Józef, do Świstelnik — Petrowicz K., do Wołostkowa. — Sumiński Wol., do Wiednia. — Warteresiewicz Alex., do Szwejkowa. — Warteresiewicz M., do Czerniowiec. — Starzewski Rudolf, adwokat, do Złoczowa. — Morawski L., do Tarnopola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. marca 1868.

Pora	Barometr w liniach par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322 70	— 0.3	95	PnZ mi.	7
2. god. po pol.	323 51	+ 0.6	82	„ „	9
10.god. wiecz.	324 13	— 0.7	95.	Z „	9

Śnieg = 0'''.20.

T E A T R.

Dziś (przed. polskie) „**Rodzina Żurawieckich**", komedya w 4 aktach z niemieckiego. Na dochód p. Józefy Hubertowej.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 3. marca.

	płacą zł.	płacą c.	żądają zł.	żądają c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	216	50	217	25
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	182	00	183	50
„ banku hipotecznego galic.	72	—	73	—
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—	—	—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. (bez kup.)	81	25	81	75
„ „ „ gal. w w. a. (bez kup.)	77	0	78	—
Banku hip. gal. (bez kup.)	88	—	88	50
Obligacye indemnizacyjne galic.	65	50	65	75
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	—	99	60
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisyi	93	75	94	25
detto dtto dtto II. detto	69	25	69	75
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	79	50	80	—
detto dtto detto II. detto	85	75	86	50
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	59	5	62
Napoleondor	9	36	9	41
Rubel srebrny rosyjski	1	79	1	81
Rubel papierowy rosyjski	1	51	1	53
Pół imperyał rosyjski	9	56	9	65
Papiery noty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	71	1	72
Srebro	114	50	115	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. lutego 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z. pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.70	65 90
od kwiet. do października po 5%	65.70	65.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 —	74.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	60.—	60.50
Metaliki po 5%	58.15	58 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	165.50	166.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	165.—	165.—
Przez. do wyl. z r. 1854	74 50	75.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82.40	82.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90.—	90.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	82.70	82.70
Renty Como po 42 lir. aust.	19 50	20.—
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	87.25	87 75
Czech	91 50	92.—
Węgier	70 25	70.75
Galicyi	66 —	66.75
Siedmiogrodu	65 50	66.—
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.—	99.75
2. Akcye.		
Banku narodowego	707.—	709.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187 40	187 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	600 —	602.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (80 ft. ster.) z wpłatą 30%	116 25	116 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1755.—	1760.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	255 30	265.50
Połud. kolej państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	170 50	170 70
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw	141 25	141.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	203 75	204 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	182.50	183.—
Aust. towarz. żegl. par. po 500 zl. m. k.	467.—	469 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—
3. Listy zastawne.	(za 100 zł.)	
Banku narod. przezn. do losowania po 5% w w. a.	91 —	91 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	78 —
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	88.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.50	92.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100 —	101 —
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zl. m. k.	91 75	92.25
Kol. półn. po 100 zl. w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 —	94.50
5. Losy.	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130 50	131 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.25	93.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.50	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	100.—	—.—
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palffego „ 40 „ „	25.50	26.—
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	24.25	24.75
Windischgratza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	15. —	15 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15 50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zl. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.25	97.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97 35	97.70
Hamburg za 100 M. B.	86,50	86.70
Londyn za 10 ft. szt.	117,05	117 35
Paryż za 100 fr.	46 55	46 65
Kurs złota.		
Dukaty ces. menn.	5.60½	5 61½
detto pełnej wagi	5.60½	5.61½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.30	9.32½
Rosyjski imperyał	9.67	9.70
Talar związkowy	1.72	1.73
Srebro	114 75	115.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	60
„ z procentami z maja i listopada	58	10
5% pożyczka narodowa	65	75
Losy z 1860 roku	82	40
Akcye banku wiedeńskiego	708	—
„ „ kredytowego	187	50
Londyn. 10 funtów szterlingów	117	50
Srebro	114	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	59½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(503) **Sprostowanie.** (3)

Nro. 365. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że pierwszy termin licytacyi w sprawie c. k. kameralnego urzędu gospodarczego w Niepołomicach przeciw Sebastyanowi Trzepli o zapłacenie 498 złr. z pn. na dzień 6. kwietnia 1868 o godzinie 10tej z rana edyktem z dnia 12. grudnia 1867 l. 1851 rozpisany, na dzień 31. marca t. r. o godzinie 10tej z rana się odracza.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 21. lutego 1868.

(501) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 1033. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu w sprawie Adama Morawskiego przeciw Ignacemu Dobrzyńskiemu o 3500 złr. w. a. licytacyę dóbr Jastrzębi uchwałą z dnia 9. grudnia 1867 do l. 4509 z terminem 5. marca 1868 rozpisaną, na zgodne żądanie stron powstrzymuje aż do zgłoszenia się egzekwenta, co się niniejszym obwieszcza edyktem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 24. lutego 1868.

(505) **Edykt.** (2)

Nro. 165. C. k. sąd krajowy Lwowski nieznajomej z miejsca pobytu p. Izabeli Jastrzębskiej wiadomo czyni, że uchwałą z dnia 28. kwietnia 1866 do l. 20220 w skutek prośby Leiby Jolles zaprenotowanie prawa zastawu dla sumy 500 złr. wal. austr. z wekslu na dniu 10. grudnia 1865 przez p. Franciszkę Zakrzewską wystawionego, przez Izabelę Jastrzębską do zapłaty przyjętego pochodzącej,— Leibowi Jolles jako ostatniemu żyrataryuszowi przynależącej, w stanie biernym części dóbr Lówczówek, Rychwald i Pleśna jakoteż Łysagóra do p. Franciszki Zakrzewskiej należących, tudzież na częściach sumy 6000 złr. w. a. dla p. Izabeli Jastrzębskiej na częściach dóbr Lowczówek ciążących, — na rzecz proszącego Leiby Jollesa dozwolił, i celem doręczenia uwiadomienia o tej uchwale dla p. Izabeli Jastrzębskiej wystosowanego dla tejże p. Izabeli Jastrzębskiej p. adwokata Sermaka z zastępstwem p. adwokata Malego kuratorem ustanowił, którego p. Izabela Jastrzębska o możliwie jej przysługującej obronie wcześniej zawiadomić lub sama przeciw tej uchwale bronić się ma.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. stycznia 1868.

(507) **Edykt.** (2)

Nro. 13740. C. k. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni, że na wezwanie c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 23. marca 1867 l. 4949 w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiej kasy oszczędności 2699 złr. 57 kr. w. a. z większej wywalczonej sumy 3555 złr. 56 kr. m. k. pochodzącej, z procentem 5% od 3. września 1864 bieżącym i kosztami egzekucyi w kwocie 8 złr. 73 kr. w. a. już dawniej przyznanemi, niemniej kosztami teraznicjszej egzekucyi w kwocie 20 złr. w. a. przymusową publiczną sprzedaż dóbr Sokoliki i Łuszczany w obwodzie Samborskim położonych, w tabuli krajowej dom. 46, pag. 372 i 374 zapisanych, do spadkobierców Jana Kantego Dybowskiego należących, przedsięwziętą będzie w trzech terminach, t. j. dnia 23. marca 1868, dnia 22. kwietnia 1868 i dnia 14. maja 1868, każdą razą o 10tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie.

Wadyum wynosi sumę 1888 złr. w. a. jako 10% ceny szacunkowej tych dóbr przy udzieleniu pożyczki w sumie 18.887 złr. 69 kr. w. a. przyjętej. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania w kwocie 18.887 złr. 69 kr. w. a. sprzedane nie będą, w trzecim terminie zaś tylko za cenę taką, która na zaspokojenie zaległych podatków i intabulowanych wierzytelności wystarczy.

Dalsze warunki licytacyi i ekstrakt tabularny można w tutejszej registraturze lub przy komisyi licytacyjnej przejrzeć.

O tem uwiadamia się oprócz stron obydwóch i wierzycieli z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, wierzycieli hypotecznych, którzy po dniu 5go stycznia 1867 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli krajowej weszli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby obecna uchwała sądowa z jakichkolwiekbądź powodów lub wcale nie, lub też przed terminem licytacyjnym wcześnie doręczoną być nie mogła, przez edykta i ustanowionego w osobie p. adwokata Dra. Szemelowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Pawlińskiego kuratora.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 27. grudnia 1867.

(517) **Edict.** (2)

Nro. 33. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß über Ansuchen des k. k. Landesgerichtes in Czernowitz vom 18. December 1867 Z. 28526-22335 zur Einbringung der vom Michael Romaszkan gegen die Marie Agopsowicz'schen Erben mit rechtskräftiger Zahlungsauflage vom 12ten November 1864 Z. 21868 ersiegten Wechselsumme von 300 fl. sammt 6% Zinsen vom 5. November 1862, Gerichtskosten per 12 fl. 88 kr. öst. W., Executionskosten per 6 fl. öst. W., so wie der gegenwärtigen Kosten per 8 fl. öst. W. die executive öffentliche Feilbietung der im Lastenstande der in Galizien im Tarnopoler Kreise gelegenen Güter Rasztowce cum attinentus laut Lib. Dom. 315, p. 288, n. 94 on., ad N. 5339-1863 zu Gunsten der Maria Agopsowicz pränotirten Summe per 1000 fl. öst. W. sammt Zinsen bei diesem k. k. Kreisgerichte in drei Terminen, und zwar: am 19. März, 24. April und 8. Mai 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags, wobei diese Summe beim ersten und zweiten Licitationstermine nur über oder um den Ausrufspreis, beim dritten Termine um welchen Preis immer an den Meistbietenden wird hintangegeben werden, abgehalten werden wird.

Zum Ausrufspreise wird der Nennwerth dieser Summe bestimmt.

Tarnopol, am 20. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 33. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem wiadomo czyni, że na wezwanie c. k. sądu krajowego w Czerniowcach z dnia 18. grudnia 1867 l. 28526-22335 celem sciągnienia przez Michała Romaszkana przeciw spadkobiercom Maryi Agopsowicz prawomocnym nakazem płatniczym z dnia 12. listopada 1864 l. 21868 wywalczonej sumy wekslowej 300 złr. z 6% odsetkami od 5. listopada 1862, kosztów sądowych w kwocie 12 złr. 88 kr., kosztów egzekucyi w kwocie 6 złr. tudzież teraz przyznanych w kwocie 8 złr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż sumy w stanie biernym dóbr Rasztowce z przyległościami, w Galicyi w Tarnopolskim obwodzie położonych jak Lib. Dom. 315, p. 288, n. 94 on. ad N. 5339-1863 na rzecz Maryi Agopsowicz w kwocie 1000 złr. w. a. z procentami zaprenotowanej, w sądzie tutejszym w trzech terminach, a to: 19. marca, 24. kwietnia i 8. maja 1868, każdą razą o 9tej godzinie przed południem odbędzie się z tem, że suma ta przy pierwszym i drugim terminie tylko wyżej ceny wywołania lub też za takową, przy trzecim zaś za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość nominalna tej sumy.

Tarnopol, dnia 20. stycznia 1868.

(509) **Edykt.** (2)

L. 18962 ex 1867. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie z miejsca pobytu niewiadomemu Łazarzowi Zadurowiczowi niniejszem wiadomo czyni, iż spadkobiercy ś. p. Jana Zadurowicza przeciw niemu i Waleryanowi Zadurowiczowi pozew o przyznanie praw własności $^{13}/_{30}$ części dóbr Jakobówki z przyległ. do l. 18962 ex 1867 wytoczył, który uchwałą z dnia 21go październ. 1867 l. 18962 do ustnego postępowania zdekretowano, a ponieważ miejsce pobytu tegoż niewiadome jest, przeto na koszt i niebezpieczeństwo jego ustanawia mu się kurator w osobie p. adwokata Dwernickiego z dodaniem zastępcy p. adwokata Skwarczyńskiego, któremu rubryka pozwu równocześnie doręcza się.

O czem się go przez edykta z tym dodatkiem zawiadamia, aby wszelkie dowody, jakieby w rękach swoich miał, ustanowionemu kuratorowi nadesłał lub sobie podług woli innego obrońcę obrał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 10. lutego 1868.

(530) **Kundmachung.** (2)

Nro. 9000. Zur Besetzung der Tabak-Großtrafik in Krzywcze, Kołomeaer Finanzbezirkes, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Diese Offerte müssen unter Anschluß des Vadiums von 20 fl., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschließig 19. März 1868, 2 Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea überreicht werden.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre

1867 an Tabak	1160 fl.	22 kr.	
„ Stempelmarken	193 „	49 „	
Zusammen	1353 fl.	71 kr.	

in österr. Währung.

Die näheren Licitationsbedingungen so wie auch der Erträgnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 22. Februar 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 9000. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu w Krzywczu, w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Kołomyi, rozpisuje się konkurencya przez oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 20 złr. jako wadyum, tudzież w świadectwa pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 19. marca 1868, 2giej godziny po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Kołomyi.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, a mianowicie:

w tytoniach	1160 złr.	22 kr.
a w markach stemplowych .	193 „	49 „
razem	1353 złr.	71 kr.

w wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż wykaz dochodu przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Kołomyi, tudzież w tutejszej dyrekcyi krajowej skarbu.

Z c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 22. lutego 1868.

(539) **Edykt.** (2)

Nr. 6511. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie należytości Jana Jakubika resztujących kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 22 złr. 68½ kr., 8 złr. 20 kr., 2 złr. 22 kr., 6 złr. 49 kr. i 3 złr. 48 kr. w. a. w drodze przymusowej przez publiczną licytacyę na trzech terminach dnia 26. marca 1868, dnia 23. kwietnia 1868 i dnia 14. maja 1868 każdego razu o godzinie 10. przed południem w sali zwykłych posiedzeń sądowych w Chrzanowie sprzedaną będzie realność włościańska do Józefa Głowni należąca, w wsi Płazie położona, składająca się z domu drewnianego, mieszkalnego, piwnicy, komory, stajni i jedynaście morgów 740 □ sążni gruntu.

Za cenę wywołania ustanawia się sumę szacunkową 758 złr. 50 kr. w. a.

Wzywa się zatem chęć kupna mających z tem dodatkiem, że realność pomieniona na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową 758 złr. 50 kr. w. a. lub wyżej takowej, na trzecim zaś także niżej tej ceny sprzedaną będzie, i że dalsze warunki licytacyi jak równie akt zajęcia i oszacowania w tutejszym c. k. sądzie w godzinach urzędowych przejrzeć mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów, 30. listopada 1867.

(521) **Edict.** (2)

Nro. 11698. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit den, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann und Maria Zadurowicz bekannt gemacht, daß wider dieselben über das Gesuch des Chaim Osias Freundlich ddto. praes. 17. December 1867 z. Z. 70299 mit Beschluß vom 19. December 1867 z. Z. 70299 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 55 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Tarnawiecki zugestellt worden sei.

Lemberg, am 27. Februar 1868.

Edykt.

Nro. 11798. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych p. Jana i Maryę Zadurowiczów, iż w skutek wniesionego przeciw nim podania Chaima Ozyasza Freundlich z dnia 17. grudnia 1867 do l. 70299 uchwałą z dnia 19. grudnia 1867 do l. 70299 nakaz płatniczy na sumę wekslową 55 złr. w. a. z pn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Tarnawieckiemu doręczony został.

Lwów, dnia 27. lutego 1868.

(531) **Kundmachung.** (2)

Nr. 10003. Zur Wiederbesetzung der Tabak- u. Stempel-Großtrafik in Tarnow im gleichnamigen Finanzbezirke wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Diese Offerte, belegt mit dem Vadium pr. 80 Gulden österr. Währ., dann mit der Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnisse sind bis einschließig 30. März 1868 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak	110034 fl.	18 kr.
und in Stempeln	32483 „	— „

österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingungen und der Erträgniß-Ausweis können bei der Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 24. Februar 1868.

Obwieszczenie.

L. 10003. Do obsadzenia głównej trafiki tytuniu w Tarnowie, w okręgu Tarnowskiej dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 80 zł. jako wadyum, tudzież w poświadczenie pełnoletności, moralności i stanu majątkowego, podane być mają najdalej do dnia 30. marca 1868 drugiej godziny po południu włącznie do c. k. obwodowej dyrekcyi dochodów skarbowych w Tarnowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytuniu	110034 zł.	18 kr.
a w stemplach	32483 „	— „

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodów przejrzeć można w c. k. obwodowej dyrekcyi dochodów skarbowych w Tarnowie, tudzież w tutejszej dyrekcyi krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 24. lutego 1868.

(497) **Edikt.** (2)

Nr. 3212. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Herrn Johann Kałmucki hiemit bekannt gemacht, daß wider ihm auf Grund des Wechsels ddto. Wien den 7. October 1864 mit Beschluß vom Heutigen z. Zahl 3212 eine Zahlungsauflage über 619 fl. öst. W. zu Gunsten des Joachim Tillinger erlassen wurde.

Zugleich wurde demselben zum Curator Herr Advocat Dr. Maramorosz mit Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Dwernicki bestellt, welchem auch obige Zahlungsauflage zugestellt wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanislau, am 19. Februar 1868.

(526) **Edykt.** (2)

Nro. 415. C. k. sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia niniejszym edyktem Szczepana Wandzla włościanina ze Słotwiny niewiadomego miejsca pobytu, iż w sporze prowizoryalnym arcyksiążęcego dworu Żywca przeciw Wojciechowi Wandzlowi i współpozwanym o naruszenie posiadania lasu „Wandzlów groń" kuratorem tegoż jako nieobecnego Wojciech Wandzel zamieszkały w Słotwinie pod l. k. 32 ustanowionym został.

Jest więc rzeczą nieobecnego, wspomnionemu kuratorowi wszystkie środki obrony powierzyć, lub innego zastępcę sobie obrać, inaczej wynikłe z zaniedbania niekorzystne skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sadu powiatowego.

Żywiec, dnia 10. lutego 1868.

(537) **Edict.** (1)

Nr. 11587. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es werde zur Hereinbringung der Forderung der Załoścer barmherzigen Schwestern pr. 2500 Thaler sammt Nebengebühren nach der Scala des Monathes November 1804, das ist des Betrages pr. 1908 fl. 23$\frac{107}{131}$ kr. W. W. sammt den vom 1. April 1865 rückständigen 5% Zinsen, ferners der mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom 27. Februar 1867 Z. 1417 zuerkannten Executionskosten pr. 8 fl. ö. W., dann der mit den hiergerichtlichen Beschlüssen vom 12. September 1867 Z. 8294, Z. 8295 und Z. 8699 zugesprochenen Schätzungsgebühren pr. 24 fl., 6 fl. und 4 fl. ö. W. Zusammen pr. 34 fl. ö. W., endlich der gegenwärtig in dem Betrage pr. 14 fl. 21 kr. ö. W. zugesprochenen Executionskosten, die executive Feilbiethung der, der Frau Marie Zelnik gehörigen in Złoczów unter Nr. 45 gelegenen Realität in den Terminen des 2. April 1868, 22. April 1868 und 7. Mai 1868 jedesmahl um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden:

Zum Ausrufspreise wird der nach dem Schätzungsacte erhobene Werth mit 6771 fl. 54 kr. ö. W. angenommen.

Der Kauflustige ist verpflichtet 10%, daher den Betrag pr. 677 fl. ö. W. als Angeld zu Händen der Licitations-Commission, und zwar im Baaren, oder Staatspapieren, oder in Pfandbriefen der galizischen Kreditsanstalt nach dem Tagescourswerth, oder in galizischen Sparcassabücheln nach dem Nominalwerthe zu erlegen.

Der Bestbiether ist verpflichtet die erste Kaufschillingshälfte mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 30 Tagen, die zweite binnen 3 Monathen vom Tage des zu Gericht angenommenen Feilbiethungsactes an gerechnet, gerichtlich zu erlegen.

Die Forderung der barmherzigen Schwestern in Załośce wird dem Käufer nicht belassen.

Sollte die Realität in den erwähnten drei Terminen nicht wenigstens um den Schätzungswerth verkauft, wird Behufs Feststellung der erleichternden Bedingungen der Termin auf den 11. Mai 1868 bestimmt, im Sinne der §§. 148 und 152 G. O. und im vierten seinerzeit auszuschreibenden Termine, wird die Realität auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgebothen werden.

Die übrigen Feilbiethungs-Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur, und am Tage der Feilbiethung bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von der Bewilligung und Ausschreibung der Feilbiethung werden die Partheien, und zwar die k. k. Finanz-Procuratur Namens der barmherzigen Schwestern in Załośce als Executionsführerinn, ferners Frau Marie Zelnik als Executinn, dann die Hypothekargläubiger, und zwar: die Stadtgemeinde Złoczów zu Händen des Gemeinde-Vorstandes zu eigenen Händen, dagegen die Pupillarmasser nach Hermann und Eidel Kremnitzer, wie auch alle jene Hypothekargläubiger, welche nach der Ausfertigung des Grundbuchsauszuges, das ist nach 29. Jänner 1867 an die Gewähr gelangen sollten, durch den in Person des Herrn Advocaten Dr. Mijakowski mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Warteresiewicz gleichzeitig bestellten Curator und Edicte verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 29. Jänner 1868.

Edykt.

Nr. 11587. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszem wiadomo, że celem ściągnienia wierzytelności sióstr miłosierdzia w Załoścach w kwocie 2500 talarów z przynależytościami, wedle skali miesiąca listopada 1804, to jest, kwoty 1908 złr. 23$\frac{107}{131}$ kr. w. w. z 5% od dnia 1. kwietnia 1865 zaległemi odsetkami, dalej kosztów egzekucyjnych 8 złr., 24 złr., 6 złr. i 4 złr. tudzież 14 złr. 6 kr. a. w. przedsięwziętą będzie publiczna przymusowa sprzedaż realności do pani Maryi Zelnik należącej, pod Nr. 45 w Złoczowie położonej, mianowicie w terminach 2. kwietnia 1868, 22. kwietnia 1868 i 7. maja 1868 każdą razą o godzinie 10tej przed południem przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami:

Za cenę wywołania stanowi się wartość czynem oszacowania z dnia 22. sierpnia 1867 za sumę 6771 złr. 54 kr. a. w. wyprowadzona.

Kupienia chęć mający obowiązanym jest, 10%, azatem kwotę 677 złr. a. w. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, lub w papierach publicznych, lub w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego wedle tychże kursu ostatniego, albo też w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności wedle tychże nominalnej wartości złożyć.

Nabywca będzie obowiązanym pierwszą połowę ceny kupna z doliczeniem wadyum w gotowiźnie złożonego, w przeciągu dni 30tu drugą zaś połowę w przeciągu trzech miesięcy od dnia przyjętego do wiadomości sądu aktu licytacyi licząc, — do sądu złożyć; wierzytelność sióstr miłosierdzia w Załoścach nabywcy nie będzie pozostawioną.

Gdyby ta realność w nadmienionych terminach przynajmniej za cenę szacunkową nie była sprzedaną, wtym razie celem ułożenia warunków ułatwiających ustanawia się termin na dzień 11. maja 1868 w myśl §§. 148 i 152 ust. sąd. a w czwartym rozpisać się mającym terminie realność za jaką kolwiek cenę sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyjne mogą bydź w tutejszosądowej registraturze, w terminie zaś licytacyjnym, przy komisyi do licytacyi przeznaczonej, przejrzanemi.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się c. k. finansową prokuratoryą imieniem sióstr miłosierdzia w Załoścach jako egzekucyę prowadzącą, dalej panią Maryę Zelnik jako właścicielkę nadmienionej realności, tudzież wierzycieli hypotecznych, mianowicie: gminę miasta Złoczowa na ręce naczelnika gminy do rąk własnych, zaś masy pupilarne po Hermanie i Eidel Kremnitzer jakoteż innych wierzycieli, którzy po 29. stycznia 1867 do tabuli miejskiej weszli, przez ustanowionego zarazem kuratora w osobie pana adwokata Dra Mijakowskiego z zastępstwem pana adwokata Dra Warteresiewicza i edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 29. stycznia 1868.

(533) **Kundmachung.** (1)

Nro. 647. Das Krakauer k. k. Oberlandesgericht gibt hiemit bekannt, daß in Gemäßheit des §. 214 St. P. O. im Zwecke der Durchführung der strafgerichtlichen Verhandlungen zu Vertheidigern im Krakauer Oberlandesgerichtssprengel für das Jahr 1868 ernannt worden sind:

1. Die Krakauer Advocaten und Drn. d. Rechte:
Veit Adolph von Witski,
Alois Alth,
Anton Balko,
Maximilian Machalski,
Joseph Zucker,
Nicolaus Zyblikiewicz,
Adolph Geisler,
Simon Samelson,
Leonard Kucharski,
Nicolaus Kański,
Stanislaus Ritter von Biesiadecki,
Joseph Schönborn,
Felix Szlachtowski,
Leo Korecki,
Andreas Rydzowski,
Joachim Rosenblatt,
Michael Koczyński; —

ferner der Magistratsrath in Krakau:
Ladislaus Ritter von Wisłocki; —

die k. k. Notare:
Apolinar Horvath in Chrzanów,
Vincenz Złochowski in Wadowice,
Victor Brzeski in Kenty,
Ludwig von Łapiński in Wieliczka; —

die Advocaturs-Candidaten:
Dr. Franz Xaver Chrzanowski,
Dr. Gustav Nowak,
Dr. Wenzel Wyrobek,
Ladislaus Markiewicz,
Faustin Jakubowski,
Joseph Kaufmann,
Arnold Rappaport,
Ladislaus Wolski, —

und die Notariats-Candidaten:
Franz Niemczewski und
Ludwig Gumplowicz. —

2. Die Tarnower Advocaten und Doctoren der Rechte:
Anton Hoborski,
Adalbert Bandrowski,
Clemens Rutowski,
Adalbert Grabczyński,
Joseph Stojałowski,
Felix Jarocki,
Carl Kaczkowski und
Hermann Rosenberg; —

ferner die k. k. Notare:
Dr. Anton Bartosiński in Mielec und
Ladislaus Trzecieski in Dembica; —

die Advocaturs-Candidaten:
Ludwig Pietrzycki und
Adolph Ringelheim, —

und der Notariats-Concipient:
Carl Rudolphi. —

3. Die Rzeszower Advocaten und Doctoren der Rechte:
Wiktor Zbyszewski,
Samuel Reiner,
Alois Rybicki und
Adam Geisler; —

ferner die k. k. Notare:
Johann Pogonowski in Rzeszów und
Ladislaus Kaniewski in Łańcut; —

endlich der Advocaturs-Candidat:
Dr. Clemens Kostheim in Rzeszów. —

4. Die Neu-Sandecer Advocaten und Doctoren der Rechte:
Stanislaus Zieliński,
Johann Micewski,
Eduard Zajkowski,
Leo Bersohn; —

der k. k. Notar in Ciężkowice:
Apolinar Przyłęcki, —

und der Advocaturs-Candidat in Neu-Sandec:
Dr. Johann Jarosz. —

5. Die Advocaten in Biała:
Wenzel Carl Ehrler und
Dr. Alois Eisenberg. —

6. Die Advocaten in Wadowice:
Dr. Ludwig Kapiszewski und
Dr. Heinrich Krobicki.

7. Die Advocaten in Bochnia:
Dr. Marcell Kwiatkowski und
Dr. Moritz Reines.

Krakau, am 11. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 647. C. k. sąd wyższy krajowy Krakowski podaje niniejszem do wiadomości, iż na zasadzie §. 214 post. karn. obrońcami przy rozprawach sądowo-karnych w okręgu sądu wyższego krajowego w Krakowie na rok 1868 zamianowani zostali!

1. Krakowscy Adwokaci i Drowie. Prawa:
Wit Adolf Witski,
Alojzy Alth,
Antoni Balko,
Maksymilian Machalski,
Józef Zucker,
Mikołaj Zyblikiewicz,
Adolf Geisler,
Szymon Samelson,
Leonard Kucharski,
Mikołaj Kański,
Stanisław Biesiadecki,
Józef Schönborn,
Feliks Szlachtowski,
Leon Korecki,
Andrzej Rydzowski,
Joachim Rosenblatt,
Michał Koczyński; —

Radca Magistratu Krakowskiego:
Władysław Wisłocki; —

następnie c. k. Notaryusze:
Apolinary Horvath w Chrzanowie,
Wincenty Złochowski w Wadowicach,
Wiktor Brzeski w Kentach,
Ludwik Łapiński we Wieliczce; —

Kandydaci adwokatury:
Dr. Franciszek Ksawery Chrzanowski,
Dr. Gustaw Nowak,
Dr. Wacław Wyrobek,
Władysław Markiewicz,
Faustyn Jakubowski,
Józef Kaufmann,
Arnold Rappaport,
Władysław Wolski, —

i Kandydaci notaryatu:
Franciszek Niemczewski i
Ludwik Gumplowicz.

2. Tarnowscy Adwokaci i Drowie. Prawa:
Antoni Hoborski,
Wojciech Bandrowski,
Klemens Rutowski,
Wojciech Grabczyński,
Józef Stojałowski,
Feliks Jarocki,
Karol Kaczkowski i
Hermann Rosenberg; —

tudzież c. k. Notaryusze:
Dr. Antoni Bartosiński w Mielcu i
Władysław Trzecieski w Dembicy; —

Kandydaci adwokatury:
Ludwik Pietrzycki i
Adolf Ringelheim, —

i Kandydat notaryatu:
Karol Rudolphi.

3. Rzeszowscy Adwokaci i Drowie. Prawa:
Wiktor Zbyszewski,
Samuel Reiner,
Alojzy Rybicki i
Adam Geisler; —

c. k. Notaryusze:
Jan Pogonowski w Rzeszowwie i
Władysław Kaniewski w Łańcucie; —

tudzież Kandydat adwokatury:
Dr. Klemens Kostheim w Rzeszowie. —

4. Nowo-Sądeccy Adwokaci i Drowie. Prawa:
Stanisław Zieliński,
Jan Micewski,
Edward Zajkowski,
Leon Bersohn; —

c. k. Notaryusz w Ciężkowicach:
Apolinary Przyłęcki, —

i Kandydat adwokatury w Nowym Sączu:
Dr. Jan Jarosz.

5. Adwokaci w Białej:
Wacław Karol Ehrler i
Dr. Alojzy Eisenberg.

6. Adwokaci w Wadowicach:
Dr. Ludwik Kapiszewski i
Dr. Henryk Krobicki.

7. Adwokaci w Bochni:
Dr. Marceli Kwiatkowski i
Dr. Maurycy Reines.

Kraków, dnia 11. stycznia 1868.

(511) **Edykt.** (3)

L. 662. C. k. sąd zawiadamia niniejszym edyktem p. Wincentego Buchowieckiego, że przeciw niemu pani Antonina Petrowicz i Petronela Warteresiewicz pod dniem 15. lutego 1868 do liczby 662 o wykreślenie prawa trzyletniego od 1. maja 1808 poczynającego się najmn ze stanu dłużnego realności numer 335 w Zaleszczykach wnieśli pozew, w załatwieniu tegoż pozwu do sumarycznej rozprawy termin na dzień 20. marca 1868 o godzinie 9tej rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Wincentego Buchowieckiego wiadome nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata pana Dra. Zakrzewskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustanowy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym terminie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nie zastępcy wręczył, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Zaleszczyki, dnia 16. lutego 1868.

(512) **Edykt.** (3)

L. 663. C. k. sąd zawiadamia niniejszem edyktem p. Franciszka Sturm, że przeciw niemu pp. Antonina Petrowicz i Petronela Warteresiewicz pod dn. 15. lutego 1868 l. 663 o wykreślenie kwoty 350 zł., czyli 100 zł. 50 kr. w. a. ze stanu dłużnego realności pod Nr. 335 w Zaleszczykach wniósł pozew i że w załatwieniu tegoż pozwu do sumarycznej rozprawy termin na dzień 20. marca 1868 o godzinie 9. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Franciszka Sturm wiadome nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Zakrzewskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy wręczył, lub też innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś ab wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 16. lutego 1868.

(502) **Edykt.** (3)

L. 131. C. k. sąd krajowy krakowski podaje do wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu deleg. miejskiego z dnia 19go grudnia 1867 l. 18041 w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku tutejszego c. k. sądu delegowanego miejskiego z dnia 23go lutego 1860 l. 3606 przedsięwziętą będzie celem zaspokojenia przyznanej p. Janowi Wątorskiemu przeciw p. Jakubowi Nowickiemu sumy 502 zł. 14 kr. w. a. z odsetkami zwłoki po 4proc od 1go sierpnia 1859 bieżącymi, kosztami sporu 8 zł. 24 kr. i egzekucyjnemi w kwotach 7 zł. 59 kr., 30 zł. 1 kr. i 29 zł. 42 kr. egzekucyjna sprzedaż ⅙ części z połowy dwóch realności pod liczbą 247 d. I. - 379 G. III i 365 d. I. - 535 G. V. w Krakowie położonych, wedle ks. gł. G. III. vol. nov. 4. p. 516. haer. 4. względnie ks. gł. G. V. vol. nov. 1. p. 84. h. 13. na rzecz p. Jakóba Nowickiego prenotowanej, a obecnie wedle ks. gł. III. vol. nov. 4. p. 515. n. 5. odnośnie ks. gł. G. V. vol. nov. 1. p. 84. haer. 14. na rzecz p. Rozalii Bronisławy dw. im. z Woydów Nowickiej zaintabulowanej, w tutejszym c. k. sądzie krajowym w trzech terminach na dniu 2. kwietnia 1868, na dn. 22. maja 1868 i na dniu 18. czerwca 1868 zawsze o godz. 10. rano, w których terminach sprzedaż niżej ceny szacunkowej nie nastąpi.

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 2098 zł. 45 kr. w. a.

2. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum 10% od sumy szacunkowej, a mianowicie kwotę 210 zł. w. a. gotówką, lub w obligacyach państwa lub w listach zastawnych galicyjskiego instytutu kredytowego podług kursu w Gazecie krakowskiej Czas nadmienionego.

Wadyum nabywcy zatrzymanem będzie w celu zabezpieczenia dopełnienia warunków licytacyjnych.

Resztę warunków licytacyi, tudzież akt oszacowania i wyciąg hypoteczny realności pod l. 247 Dz. I. 379 G. III. i 365. Dz. I. - 535 G. V. może każdy interesowany przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze. O tej licytacyi zawiadamia się wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu 30. września 1867 do hypoteki weszli, lub którymby ninejsza rezolucya przed terminem doręczoną być nie mogła, do rąk ustanawiającego się im kuratora, p. adwokata Dra. Machalskiegu z substytucyą p. Dra. Schönborna.

Krakow, dnia 3. lutego 1868.

(495) **Edykt.**

L. 2261. C. k. sąd powiatowy w Grybowie czyni wiadomo, że w dniu 19go miesiąca grudnia 1866 r. zmarł we wsi Kamionce wielkiej Michał Malczak pospolicie Szczecina zwany z pozostawieniem ostatniej woli rozporzadzenia.

Do spadku powołanym jest pomiędzy innemi syn Maciej Szczecina właściwie Malczak, który w roku 1855 miał się udać na Węgry i dotąd ze życia i miejsca pobytu wiadomym nie jest.

Wzywa się tegoż, aby w przeciągu roku jednego od dnia ogłoszenia niniejszego w sadzie tutejszym oswiadczenie do spadku wniósł, inaczej bowiem spadek przeprowadzonym zostanie ze zgłaszającymi się dziedzicami i kuratorem dlań w osobie Józefa Kocemby z Kamionki wielkiej ustanowionym.

Grybów, dnia 28. grudnia 1867.

(525) **Obwieszczenie.** (2)

L. 744. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach wzywa Aleksandra Paluśnickiego z Regulic, który według zeznania świadków w czasie powstania polskiego w dniu 17go lutego 1863 r. na placu bitwy pod Miechowem ranny pozostał i odtąd o sobie nie dał żadnej wiadomości, ażeby w ciągu jednego roku do sądu stawił się, lub o życiu swojem doniósł, albowiem po upływie tego czasu za zmarłego uznanym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krzeszowice, dnia 18. lutego 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.